DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. IV.] Saturdag den 2den November, 1816. [No. 4

VAN wege Zyne Excellentie ALBERT KIKKERT Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal Commandant en Chef over de Land en Zee Magt aldaar &c. &c. &c.

Wordt by deze ter kennisse der Ingezetenen gebragt dat aan en . . . . tot den 20sten der aanstaande maand November verleend wordt, om zyne Grafkelder of Tombe op het oude Kerkhof af te breken en de lyken en overblyfsels zyner magen en vrienden van daar te transporteren.

Curaçao den 23sten October 1816.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Fiscaals's Kantoor, 2den November, 1816.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen,
Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal
P. HOCH Eerste Klerk.

INTERDICT.

Fiscaals Kantoor den 8sten October 1816.

NADEMAAL door het lopen der Honden by nagt op de Straten, de Inwoonderen door het blaffen derzelven in hunne rust gestoord worden, zo is het dat den Adjunct Fiscaal, met voorkennis van Zyn Excellentie Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal Gouverneur Generaal, &c. &c &c ; allen ende een iegelyk in de Willemstad, Overzyde, Pieter Maay en Scharlo woonagtig interdiceert, hunne Honden na agt uren des avonds op de publieke Straat te laten lopen, maar wel dezelven behoorlyk binnen hunne plaatsen of huisen te houden, om niet tot overlast van anderen te strekken ; terwyl het elk en een iegelyk vry zal staan, om de Honden welken na agt uren des avonds op Straat gevonden worden, dood te slaan.

Den Adjunct Fiscaal
H. R. HAYUNGA.

Curaçao den 1sten November 1816.

DE ondergeteekende met goedkeuring van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal van dit Eiland, zyn School uit het Water Fort in het Huis achter en bezuiden de Gouvernement's Drukkery No. 70 verplaats hebbende, beveelt zich byzonder in de gunst van alle die Ouders of Voogden, die of hunne kinderen en pupillen reeds aan zyn onderwys hebben toevertrouwd of zulks nog in dit zeer geschikte locaal mogten willen doen, waar de ondergeteekende ook voornemens is afzonderlyke lessen in het Fransch, Italiaansch boekhouden, Wiskunde &c. tegen eenen zeer matigen prys te geven ; verlangende tevens eenen geschikten jongeling tot secondant tegen een salaris zyner bekwaamheden overeenkomende.

G. G. VAN PADDENBURGH.

Curaçao, den 18den October, 1816.

DE Kwartier Meester der Gewapende Burgermacht zal voortaan, gelyk hy reeds zedert geruimen tyd gedaan heeft, ter Secretarie, alwaar hy geëmployeerd is, vaceren ter perceptie of ontvangst der Contributie tot instandhouding der Burgermacht voormeld.

J. G. RINGELING, Kwartier Meester.

Curaçao, 12th October, 1816.

ALL persons are hereby cautioned against crediting any of the crew of the American sloop Liberty, as no debts of their contracting will be paid by

LEMUEL BUNCE, Master.

ADVERTISSEMENT.

DE ondergetekende, Testamentaire Executeur van wylen den Heer Pieter Francois Diedenhoven, zal op aanstaande Maandag den 4den November, voor het Huis in de Heeren Straat alwaar de genoemde Heer Diedenhoven gewoond heeft, by publieke opveilinge doen verkopen de roerende en onroerende goederen en Slaven door den gezegden Heer Diedenhoven nagelaten.

J. SCHOTBORGH, qq.

Curaçao den 1sten November 1816.

Brieven, ter Gouvernement's Secretary berustende, tot dato 2den November, 1816.

AAN

Borel Jansz	Abel Boynton
Lea L. Baphael	Catalina Arrieta
Mirjan Lacroes	J. Stuylingh Cornelis
D. De Zones	Maria Marta Curiel
L. Tayzo	Doroth. Streaire
A. M. Semerel	A. Meggu
A. Theodora Pieterze	Jose Maria Ruis
L. Hereson	Barbara de Silva
Gaugau	Wed: Aron Morales
Baptist	Wed: Tony Vercal
Franca	Maria M. Grotestam
M. G. W. Sleen	Leorencia Hereson
Maria	Lorenzo Potesta
Brigita Partera	Semuel Lopez Dias
V. Bewedely	Anthonetje Pichot
Vremocheu	M J. Christian.
D. Juana	A. Theodora Pieterse
Boufiglio	Felix Valles
M. B. Esquien	M. Olivo
A. W. Neuman	A. Angelia Genlleemo
C. Arrotra	Anna C. Hooft
P Calv	Pehffier
A. F. Pieters.	M. Y. Messa
	~~Wedewe Ellis~~
F. de Monteverda	M. Beverly
H. Martina Luis	Cristina E. Flores
J. Paryra Moentaya	

Ontvanger Generaal's Kantoor den 18den October 1816.

DE ondergeteekende verzoekt alle de geenen die nog aan het termyn van primo September laatstleden, Hoofd en Famille Gelden schuldig zyn, zulks ten spoedigste te komen afdoen, ten einde hem de onaangenaamheid te besparen, strenge middelen tegen hun in het werk te stellen.

MATTHIAS SCHOTBORGH, G. z.
Ontvanger Generaal.

ALLE Blanken Manschappen, die genegen zyn om het Vaderland en den Koning in eene der Corpsen van de staande Armee Garnisoen houdende te Curaçao of onderhorige Eilanden, te dienen kunnen zich adresseren aan het Bureau van den Kapitein Kwartiermeester by het Garnisoen, in het Hoofdfortres dezes Eilands.

Om in dienst te kunnen worden aangenomen wordt vereischt—1e. dat de recruut vry van Lichaams gebreken zy.—2e. den ouderdom van 18 jaren hebbe berykt en het drie en dertigste niet zy gepasseerd, ten ware een wynig meer of min gevorderde ouderdom geene mindere geschiktheid tot den dienst veroorzaakte.

Aan ieder man, die deze vereischten bezit, en zich tot den dienst aanbiedt, zal buiten de bepaalde Soldy, kleeding en vivres, een premie voor handgeld worden uitgerykt gelyk staande aan een Ducaat Hollands Courant voor ieder jaar dat zich de Recruut engageert, mits niet minder dan vier jaren.

DEN ondergetekende, captein van het schip Ceres verzoekt, en waarschouwt yder, om niets aan de Equipage van gemelde schip te crediteeren, zullende niets betaald worden door

C. H. ROOSEBOOM.

Curaçao den 12den October 1816.

BY den Drukker is te koop het Tarief van In en Uitgaande Rechten op het Eiland Curaçao.

Navale Anekdote.

In een verhaal door de Heer de Humbold, wegens een reis, door hem zelve ondernomen, vind men de volgende aandoenlyke anekdote : Toen hy te Cumana aankwam, wierd hy by den gouverneur Don Vicente Emparan die te voren een kapitein ter zee in 's konings dienst geweest was ingeleid, "de naam dier gouverneur (zegt hy) brengt een der vreemdste en ter zelver tyd jammerlykste gevallen in de Histories der zee-oorlogen te binnen. By het uitbreken der laatste oorlog tusschen Spanje en Engeland, vochten de twe broeders van de Heer Emparan een geheele nagt voor de haven van Cadix met malkander, denkende vyanden te zyn : de slag was zo hevig, dat beide vaartuigen byna op het zelfde oogenblik zonken. Er wierd zeer weinig van het volk behouden, en de twe broeders hadden het ongeluk, slegts weinig tyd voor zy stierven elkander te kennen.

Een Britsche koopman te Malaga, klaagt in een brief van den 20sten May, dat het Spaansch gouvernement, hem ene somma van 5000 realen vellon had afgevraagd, als zyn quota in een contributie van 500,000 realen, door den koning gelast te heffen, om de vreede met de regentschap van Algiers te behouden. . . . gewygert hebbende dezelven te betalen . . . het tegenstrydig is met de tractaten . . . beide landen, men hem een . . . huis heeft gezonden, die zyn . . . broken, en de opgemelde somma . . . daaruit genomen heeft ; . . . kooplieden zyn op dezelfde manier . . . Ondertusschen is de zaak aan de . . . bassadeur te Madrid voorgedragen

---

De Heer Wilberforce heeft in zyn aanspraak van den 19den Juny laatstleden in het . . . huis, gezegt, dat de arme Iersche en Hooglandsche boeren, wiers jammerlyk lot zyn aandacht zo dikmaals op het dringenst heeft gaande gemaakt, als onderdanen van een vry gouvernement, en de voordeelen ener benyde constitutie genietende, het zig tot eene schande zouden rekenen, hunne toestand met het lot en verongerende staat der slaven in de West Indies te horen vergelyken ; wel, wat zal dien gewaande menschenvriend zeggen, van het volgend getuigenis omtrent hunne ongelukkige staat, gegeven door een arme Afrikaan in de maand van September laatstleden, in een brief uit Kings County (Ierland) aan zyn meester te Jamaica geschreven, die ongelukkiglyk voor de aankomst van den brief overleden is.

Myn goede meester, laat ik u iets omtrent Ierland melden, het volk is hier op geenerly wyze zo gelukkig als de slaven in Jamaica, want ik heb gedurende myn reis door het land, geen boer ontmoet, die zulk een huis bezit als ik op myn meesters plantage had om in te leven, de kinderen hebben geen klederen, en gaan geheel naakt, meisjes en jongens van veertien tot sestien jaren dragen noch schoenen, noch byna iets anders om het lyf, volgens myn gevoelen ; zyn de slaven, koningen in vergelyking met de vrye slaven van Ierland en Schotland. Ik zoude wel wenschen, dat de helft der misnoegden eens zoude zien wat ik heb bygewoond, en zy zouden zig ongetwyffeld gelukkig achten, Knegten van een goede meester te zyn. Het landgoed van den graaf van —— is zeer schoon, en heeft waarlyk een fraay kasteel door hemzelfs gebouwd ; hy heeft een zoon genaamd Lord ——, die zig thans op Eton's Collegie bevind ; maar ik zie niets dat my zo wel als de myne op Jamaica kan behagen.

Curaçao den 1sten November 1816.

TE koop by de ordergetekenden in hun Pakhuis op de Breede Straat, No. 36.
20 Tons 1ste qualiteit Campeche Hout,
2000 Lb. ditto Caracas Coffy,
71 Blokken beste St. Domingo Mahogny,
4 Vaten Tabak,—en
Eenige Kisten Excellente Philadelphia Cyder.
VANSTEENBERGH & FRANKEN.

Voor Vragt of Bevragting.

De snel zeilende Americaansche Schoener
PEGASUS,
Schipper JOHN DALY,

In complecte order en geschikt tot het ontvangst eener lading aan boord, en kan terstond naar zee gaan.

Die daarin gading hebbe vervoege zig by de Schipper, op de Klip van Wylen den Heer Basden, of by VANSTEENBERGH & FRANKEN, No. 36. Breede Straat, Willemstad.

Curaçao, den 1sten November, 1816.

Curaçao, 2d November 1816.

ALL Claims against the Schr. LOUIZA are requested to be presented immediately at the Store of Messrs. Beutner & Th. Jutting.
JOSEPH J. KING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

26.	lantje Rosa, Louis,	Spaansche Kust
	golet Nuestra Señora del Carmen, Apastegue,	Puerto Cabello
	lantje De Duif, Cafiero,	Spaansche Kust
28.	golet Alexandria, Coolman,	Aruba
	bark Forthuin, Penso,	Spaansche Kust
	—— Celestina, Cortico,	ditto
29.	—— Leonora, Danies,	ditto
	—— Maria, Molina,	Jamaica
30.	golet Criool, Erasmus,	Aruba
	—— Elizabeth, Craane,	St. Thomas
	bark Aurora, Steven,	St. Thomas
	NOVEMBER.	
1.	golet Forthuin, Jansz,	Spaansche Kust
	lantje N. S. del Carmen, Esteves,	ditto
	UITGEKLAARD—OCTOBER.	
26.	logger Eliza, Muller,	Spaansche Kust
	golet Juliana, Leon,	St. Martha
29	—— Elizabeth, Bruin,	Coro
	—— Alexandria, Coolman,	Aruba
	lantje De Duif, Cafiero,	Spaansche Kust
	—— Drie Gebroeders, Henriques,	ditto
30.	golet Dorothea, Hart,	St. Thomas
	—— Nuestra Señora del Carmen, Apasteque,	Puerto Cavello.
	lantje Rosa, Louis,	Spaansche Kust
31.	bark Forthuin, Penso,	ditto
	schip Margiana, Ward,	New York
	NOVEMBER.	
1.	golet Criool, Erasmus,	Aruba

De volgende zyn extracten uit verscheide brieven van Barcelona en St. Thomas ontvangen, wy geven dezelven aan 't publiek in dien staat waarin zy ons zyn overhandigd geworden, zonder nochtans voor de echtheid der nieuws welke zy behelzen te willen instaan.

"Uit brieven van Barcelona van den 29sten en 30sten September, per de golet Tereza, en anderen van St. Thomas van den 22sten en 23sten October laatstleden ontvangen blykt, dat de divisie die in de maand July laatstleden, onder bevel van Generaal Sir Gregor M'Gregor vertrokken is, na verscheide overwinningen over de Royalisten in de Valleyen van Onate, Maracay, Chaguaramas, en de hoogtens van La Pasqua behaalt te hebben, eindelyk te Quebrada Honda de volkome victorie had, van de vyanden geheel te verslaan. —Da in de belegering van alacran hy mede een grote macht onder de Spaansche chefs Lopez en Quijada met gevelde bayonetten vernielde, en hun 3 stukken kanon met wapenen en bagage afnam; dat zig met het leger in de stad van Barcelona bevindende, en vernemende dat den brigadier Morales hem kwam attakeren, na versterking van generaal Piar bekomen te hebben, hy gezamentlyk met de macht onder de generaals Monagas en Zarasa hem ging opzoeken, en in de vlaktens van Tuncal, drie mylen van Barcelona in slag order geschaart met een armee bestaande uit 1500 man kavallery, en 1500 infantry waaronder 800 veteranen, en een zeer voordelige positie betrekkende vond. Dat in den morgenstond van den 17den de slag begonnen zynde, het koninglyke leger na vier uuren gevecht geheel verslagen raakte. Het slagveld was bedekt met byna duizend doden, behalven de gevangene waaronder vyftien officiers, als mede het corps musicanten, 1200 snaphanen, een grote trein artillery en buit, die alle in zyn handen gevallen zyn. Generaal Monaga vervolgde den brigadier Morales en den colonel Querro, welke laatste zwaar gewond, en in grote wanorde met zyn leger op de vlugt was, het overige van de armee, loopt dagelyks over by de Independenten.

Door een lanche met vyf dagen reis van de kust op gisteren alhier aangekomen, schynt het bovengemelde bevestigd te worden, met byvoeging, dat de Republikaansche armee zig in de stad van Aragua in de proventie van Barcelona bevind.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

DE KIKVORSCH! EN EEN PAD.

Het is een waarheid, die ge hier zult bevestigd vinden,
Hy, die een' kwaaden naam, hoe *schuldeloos* ook, draagd,
Wordt zelfs in elk geval als schuldig aangeklaagd,
En 't meest van allen, door zyn *zoogenaamde Vrinden*.*

Verfoeilyk Schepsel! sprak een kikvorsch tot een pad
Die, met veel deftigheid, op eenen aardbesblad
Sterk in gedachten aan 't philosopheeren zat.—
Gy schud uw hoofd, en lacht? maar staak uw lachen wat;
Waarom zou niet een Pad Philosopheeren mogen,
Daar toch in onzen tyd zoo menig *domme bloed*
Die nauwlyks iets verstaat, door zwellende vertoogen,
Zulks even deftig als de grootste wysgeer doet?
Verfoeilyk schepsel in elks oogen!
Dus sprak de kikvorsch! hoe kan toch Jupyn gedoogen
Dat gy, een monster der natuur
Van elk veracht, nog op den duur
Blyft strafloos leeven;
En de sangenaamste vrucht, door uw vervloekt fenyn
Vergiftigd, om den mensch, opzetlyk te vergeeven?
Ach! Neefje kikvorsch! dit kan zelfs niet mooglyk zyn
Hernam de pad; ik zal 't u duidelyk bewyzen,
Ja, dat men my veel eer moet dankbaar zyn en pryzen.
'K heb thans een kwaaden naam, die gaf men my hier, maar
Geen mensch of dier loopt ooit, door my 't geringst gevaar.—
Ik draag ook geen vergif, hoe ook het dom vooroordeel
Op 't oorgeblaas der nyd, juist tot haar eigen voordeel
En tot myn schande, en smaad, dit overal vertelt.—
'K bewaar veeleer 't gewas des Hofs, en van het veld;
Een wyze tuinman zal gulhartig zulks belyden,
Ik kan voor onheil zelfs zyn plantgewas bevryden:
Ik ben zyn kleine hovenier!
Want ik verslind zoo menig dier
Dat zonder my, gewis de vruchten zou vernielen;
En echter zit men my gestadig op de hielen.

Ik denk de Lezer die 't verstaat,
Of wel de geene, die 't meest aangaat,
Zal licht dees' fabel vatten—
'T is dus niet nodig dat ik meer
Van Pad of Kikvorsch spreek', veeleer
Zal 'k haar naar waarde schatten.

R.

* K. & S.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

RAADSEL.

Tot onschuldige belustiging.

Acht letters zyn in 't woord, ten raadsel opgegeven.
De eerste twee gebruikt Apol in zang en lied.
Voeg daar de derde by, zoo hebt ge voor dit leven
Het zinbeeld eener deugd, die men zoo zelden ziet.

Het eerste viertal, in de oudste taal geschreven,
Zou ras u doen verstaan, dat het een' vraag aanduidt.
Doch zien wy, (want wie zou zich zoo veel' moeite geven),
Hoe toch de orakelspreuk der lett'ren verder luidt.

In 't midden dezer acht staan twee, die bidden, smeeken,
Als men tot walgens toe in 't psalmboek duizend vindt.
Doch is het u, noch my, ja niemand ooit gebleken,
Dat juist door dezen kreet het hart wierd welgezind.

Maar stil, ik zal my nog wat klaarder openbaren;
Scherp slechts het doffe brein, spalk oog, span trommelhuid.
De donk're horizont zal zich in eens opklaren,
Zoo dat ge duid'lyk ziet, waar 't gansche loopt op uit.

Der lett'ren vier, regt uit het middelpunt gerezen,
Zyn een' gezogte spys uit 't gulle plantenryk.
En lust het u dees' vier van agt'ren op te lezen
Dan stelt zich voor uw oog een indisch koningryk

De achtste en zevende, doch rugwaarts niet gelezen,
Zy noemen u een' stad van 't oude Egipten land.
Zet daar de zesde voor, kon zy de regte wezen,
Gy hadt de koningin van 't oost-tot 't wester strand.

Ten slot de eerste drie, van regts naar links genomen,
Zyn een benoodigd iets, als men gewelven bouwt.
En laat ge 't gansche woord van uwe lippen komen,
Gy noemt in 't Fransch de plaats, waar ge u het liefst ophoudt.

DE VRIEND DER VROUWEN.

Historische uittreksel—en toepassingen.

De Romeinsche republikaanen waren eenvoudige menschen, aan dagelyks werk gewoon, en met pronk en optooisel, of met de weelde van de waereld geheel onbekend. Een Romein (al was hy ook van een adelyk geslacht) bebouwde zelfs zyn kleine akker, en was er grootsch op, wanneer hy dezelve met groote kunde en overleg bewerkt had, terwyl zyne gemallinne (zo men haar aldus noemen mag) haar grootste eer stelde in een uitmuntende huishoudster te zyn. Zo lang de zaaken dus toegingen, ('t welke een zeer ruime tyd was) waaren de Romeinen graag genoeg om zig van vrouwen te voorzien. Zy trouwden in 't algemeen, en dit zeer jong; want zy dachten, en wel te recht, dat die een zodanige vrouw vond, een zeer goed ding, een waare medehelpster, en een getrouwe en dierbaare wederhelft gevonden had; doch het geen byzonderlyk merkwaardig is, (zo men ons niet bedriegd) het geen een Romeinsche historieschryver aantekend, dat het in de stad van Rome niet bekend was, dat er gedurende vyfhonderd jaaren, ooit een enkelde Echtscheiding plaats had, hoe zeer de wet aan den man 't recht gaf, om zyn vrouw byna naar welgevallen te mogen verstoten.

Ongelukkig voor de Romeinsche republiek, voornamentlyk voor de vrouwen, bragt een gloriryke gebeurtenis zo in de zeden, smaak, gewoontens, ja over het gansche land een grote verandering te weeg. Honderd en negentig jaaren voor der christen eeuw, kwamen de Romeinen voor de eerste maal te Asia aan, met een leger die onder Sipio, Antiochus de groote, koning van Syria geheel verslagen en overwonnen had, van waar zy zodanige lust tot de oostersche weelde in hun land overbragten, die de ondergang van de republiek; (ofschoon door niets zo bepaald, dan door een wezentlyk verbod van te mogen trouwen) verhaaste.

De Romeinsche vrouwen die eerst zo een-

voudig, zuinig en nyverig waaren, raakten verzot op de cieraaden en optooisels die van het oosten gebragt wierden. Men zegt, dat een dier vrouwen Eulia Paulina genaamd, wanneer zy al haare juweelen aan had, ruim dertig duizend ponden sterling waardig was, en alhoewel dit een buitengemeene voorbeeld dier tyden is, kan men zig ligt verbeelden, dat de overigen zig bevlytigden om de mode zo naby mogelyk was optevolgen, en dat de razerny van alle, die maar 't geringste voordelig denkbeeld van haar zelven hadden, daarin bestond, *om naar de mode gekleed te gaan.*

Door deze nieuwe orde van zaken, die de republiek geheel in een afgrond van verderf dompelde, raakte het huwelyk ook buiten zwang, zo verre, dat Augustus, de eerste Roomsche keyzer, ondervindende dat de mannen in het algemeen een tegenzin hadden in het trouwen, genoodzaakt was sterke strafwetten te bepalen, ten einde hun daartoe te dwingen, doch het hielp zeer wynig. Want alhoewel hy een despoot en een tyran was, vond hy het even onmogelyk de jongmans tot het huwelyk te dwingen, als Peter den eerste reeds lang geleden om de Russen hunne baarden te doen afscheren.

Kwam dit van de ongebondenheid der mannen? ongetwyffeld zeer veel, wanneer men de gesteldheid waarin zy zig toen bevonden gade slaat, doch dit was er de gansche oorzaak niet van, zy handelden deels uit voorzigtigheid op dien manier. Een Romeinsche jongman redeneerde waarschynlyk met zig zelve op de volgende wyze. *Die verkwistende ligtekooijen, van wiers kiederen een enkeld pakje meer kost, dan men in een jaar tyd in staat zoude zyn te kunnen verdienen, zyn slegts goed om er mede te pronken. Ik ben een zeer groot liefhebber van haare gezelschappen op een byeenkomst of andere vermakelyke partyen te mogen bywonen Doch de Goden behoede dat ik my met hun zoude verenen. Want trouw ik, ten zy myn vrouw my een groot capitaal aanbrengt, zal zy wel dra 't myne verslinden. Ik zal dus in weerwille der placaaten van den keyzer, liefst op kommer een passen.*

Overweeg gy schone sexe! dat t' allen tyden, en in alle landen, dezelfde oorzaaken ook dezelfde uitwerkingen zullen hebben.

VRY-METZELAARSCHAP.

Enige schryvers hebben getracht te bewyzen, dat de vry-metzelaarschap gedurende de heilige kruisvaart zoude opgekomen zyn, dat het een mindere orden van ridderschap was, dat derzelvers voorschriften uit die krygsinstellingen gesproten, en tot de vreedzame levenswyze der geleerde mannen zeer gepast waren. Anderen hebben met veel vernuft haar oorspronk uit de instellingen van Pythagoras afgeleid, en de Heer Barrnet is van gevoelen, "dat het een vervolg van het verbond der ridders-tempelaars is.

Waarschynlyk is dezelve oorspronkelyk uit Egipte, van waar de vruchtbaare bronnen van kennis en wetenschappen der Grieksche verborgenheden zonder twyffel gesproten zyn; en er is zekerlyk in de Dionysiaansche, doch nog meer byzonderlyk in de verborgenheden van Elieusis, veel gelykenis tusschen haare plechtigheden, en die der vry-metzelaarschap te vinden. Dezelven wierden tot voortzetting van geleerdheid gevormd, en waren met de stellingen der mythologie vermengt.

Het is niet door gissing alleen, dat deszelfs gemeenschap met de Eleusiniaansche verborgenheden word afgeleid. De treffende gelykenis in de uitwendige gebruiken dier geheime byeenkomsten, en de nog treffender vergelyking van de oogmerken welke zy bedoelden, zyn de sterkste bewyzen dat het slegst verschillende stroomen uit een en dezelfde bron zyn—zy die in de Eleusiniaansche verborgenheden ingewyd wierden, moesten onder de vreeslykste eede beloven, de onderwyzing die hun gegeven wierd, en de plechtigheden die gevierd wierden geheim te zullen houden. Niemand moog als een candidaat aangenomen worden, dan na een zekere ouderdom bereikt te hebben, en er waren byzondere leeden aangesteld, om hun te onderzoeken, en behoorlyk tot de inwyding te bereiden. Zy wiers gedrag ongeregeld was ofte enige gruwelyke misdaad begaan hadden, wierden als onwaardig om ingewyd te worden verworpen, terwyl anderen door veel beduidende zinnebeelden, uit beginzelen van godsdienst onderwezen en aangemaant wierden, alle onstuimige lusten en driften te betoomen, op dat zy door de verbetering des verstand en zuiverheid des harte, de onuitsprekelyke voordeelen die zy nog te ontvangen hadden mogten waardig zyn; men deelde de leden woorden die een nadrukkelyke betekenis hadden mede—en er waren hooge officieren die voorzitters in hunne byeenkomsten waaren. De zinnebeelden waaren gelyk die der vry-metzelaarschap, en de condidaaten wierden van den eene graad naar den andere verhoogt, tot zy de lessen van wysheid en deugd die de priesteren instaat waren medetedelen verkregen hadden. Doch buiten alle deze omstandigheden zyn er twe daadzaken door de oudheid ons medegedeelt, die een wonderbaare gelykenis met de plegtigheden van de derde graad der vry-metzelaarschap hebben, ja dezelve is zo treffend, dat ieder broeder van de order die met dezelven bekend is, geen ogenblik aan het gevoelen die wy daaromtrent getragt hebben vol te houden, de geringste twyffel zal stellen.

Het zoude schynen, als of de verborgenheden van Egipte de oorsprong en voornaamste bron waren, daar andere volkeren die dezelfde manieren hadden, hare instellingen van genomen hebben, gelyk uit de belydenis der godsdiensten die met deze aangenomen ceremonies vermengt zyn koomt te blyken. Dus waren Hiram koning van Tyr of den bouwmeester den Tempel's Salomon's, de priesteren van Eleusis, en in latere tyden de ridders Tempelliers, in de plechtigheden der vry-metzelaarschap ingewyd; zy die de oorsprong derzelve aan enige byzondere genootschappen of sekte toeschryven, hebben het dus niet ten volle mis, maar zy weten alles niet. Zy sporen de schakels dier keten niet verder op, dan het met hunne beschouwelyke kennis te pas komt, doch gaan niet verre genoeg. Egipte den bron der wysheid, het land der zinnebeeldige tekens, welkers kennis in zinverbergende figuuren opgelegd, en door afbeeldingen medegedeelt wierden, was de stichster der vry-metzelaarschap.—De drukpers, de verspreiding van weetenschappen, de verbeterde staat der maatschappy door het reizen verkrygen, en de uitwerkingen der koophandel, hebben het behouden der zinnebeeldige tekens, en de vereniging der broederschap min noodzakelyk gemaakt. Het is dus niet te verwonderen, dat de metzelary zedert enige jaaren schynt te vervallen. Doch voor den naspoorende geest zal dezelve steeds een voorwerp van verwondering zyn, en gelyk een arke die de wysheid van alle eeuwen in zig bevat, en een gedeelte van alle de huisgeheimen op aarde in deszelfs boezem draagt aange merkt worden.

Zeldzame—Advertissement.

Een KEIZER die reeds in de hoogste en laagste standen gediend heeft, bied zyn dienst aan, en beroept zig omtrent zyn militaire kunde, op den koning van Pruissen, en op de keizers van Oostenryk en Rusland; hy verpligt zig den weg naar alle hoofdsteden van Europa (uitgezondert London) aantewyzen, en neemt aan, een leger ter overwinning te leiden, mits hy den hertog van Wellington niet ontmoet. Hy verzoekt de Heeren militaire onder het oog te mogen brengen, dat hy het plunderen en het op discretie leven gedoogt, hy weet hoedanig over zyne gevangenen te beschikken, en de zieke en gewonden te verzorgen.

Hy verlangt het wel verstaan te hebben, dat zyn civile met zyne militaire hoedanigheden gelyk staan. Hy heeft de keizerlyke welsprekendheid en daaden onder *Tolma* gestudeerd, ontvangt ambassadeurs naar behooren, spreekt alle taalen (viswyven-taal daar onder begrepen) zeer vloeyend, is een goede schryver, verscheide van zyn papieren zyn in de Moniteur geplaats, hy verstaat zig op het ceremoniële van een hof, van een kroning tot een *abdicatie* of afstand toe, en is byzonder vlug in het laatste, weet fetes naar de smaak van ieder natie te geven, en kan ook zo het nodig is, lykredenen maken. Hy begrypt dat het onnodig is te melden, dat de natie die hem in dienst zal nemen, zig verzekert kan houden, van zyne vrye denkenswyze, op het stuk van zeden en Godsdienst; veelwyvery en echtschyding zyn by hem geoorloofd, doch hy is tegen de zelfs moord. Hy gedoogd alle soort van godsdiensten, en verpligt zig van de zyne na eenigen wynige oogenblikken kennisgeving te zullen veranderen. Hy vind raadzaam te melden, dat hy reeds Joodsch, Turksch, een ongelovige, en een goed Catholyk geweest is, hy heeft geen navolgers. Geld komt in geen aanmerking by hem.

Te bevragen in de Lion D'or te Havre de Grace, brieven met het opschrift N. B. postvry, of onder het couvert van Carnot te Parys, zullen behoorlyk bezorgt worden.

N. B. Hy heeft er niets tegen om naar Ierland te gaan, mits men een paspoort van den lord die den vloot in de kanaal commandeert kan bekomen.—August 25, 1815.

De Fransche papieren behelzen een aardig verhaal, omtrent een zeker James de Falaise een Noormandyer, byna 50 jaren oud, wonende in de Rue St. Honoré. Men zegt, dat deze zeldzame man, heele walnooten met borstel en al, een tabakspyp, drie kaarten in een gerold, een roos met al haar bladeren, lange steel en doornen, een leyendige vogel, muis, en eindelyk een levendige aal doorzwelgt. De Indiaansche Goochelaars gelyk, zwelgt hy de kling ener zabel van gladde staal dertien duim lang, met welke laatste hy zeer zaeht en met veel voorzorg, doch zonder enige teken van pyn te doen zien te werk gaat; na het inslikken van ieder vast-lichaam, drinkt hy een kleine portie wyn, die tot dien einde voor hem bereid is; hy schynt geen moeite te neinen, om de levendige beesten die hy in zyn mond neemt te vermoorden, doch beroemt zig, dat hy dezelven in zyn maag voelt bewegen.

Men heeft onlangs in de fatzoenlyke gezelschappen in Fauxbourg St. German een caricatuur uitgegeven; het verbeeld een koets door ses paarden (met ministerieele aangezigten) getrokken; de twe voorste *De Cazé en Barbe Marbois* schynen juist neergevallen te zyn, en worstelen om opteryzen. De twe daarop volgende, *vaublanc en corvetto*, komen te voren een andere weg te willen inslaan, en de twe die aan de wielen gespannen zyn, *Clerke en Dubanchage*, staan vast op hunne pooten, doch kunnen niet voort, dewyl de overige van het gespan hun niet helpen kunnen; den hertog de Richelieu zit op een bok, met de leizeelen los, twyffelende of hy den zweep ja dan niet gebruiken, en welke van de paarden hy raaken zal; Men ziet den koning hard slapende in den koets zitten, ondertusschen doen de gedeputeerden die agterop volgen, alle mogelyke pogingen en gebruiken hunne schouderen, om het voertuig voorttestoten, terwyl een aantal Pairs, door 't geen de Franschen noemen *des botons dans les Rues* te smyten, het verhinderen zig te bewegen.

The following are extracts from various letters received in this island from Barcelona and St. Thomas, which we present to the public in the shape they were handed to us, without vouching for the correctness of the intelligence they convey.

"By letters from Barcelona of the 29th and 30th of September, received in this island by the schooner Tereza, and others from St. Thomas of the 22d and 23d of October last, it appears that the division, which in the month of July last proceeded from Choroni, under the command of General Sir Gregor M'Gregor, after having obtained several advantages over the Royalists in the valleys of Onoto, Maracay, Chagaramas and the small eminences of the valley of Lo Pascua, finally gained a complete victory [illegible] at Quebrada Honda, where the [illegible] were entirely routed. That at the [illegible] Alcaron they also defeated, with charged [illegible]nets, a superior force under the [illegible] Chiefs Lopes and Quexado, from whom they took three pieces of cannon, arms, and baggage. That having occupied the city of Barcelona, they were informed that brigadier Morales was advancing to attack them, and after being reinforced by General Piar, they proceeded, together with the Generals Monagas and Zarazas towards him, and met him formed in battle order in the valleys of Funeal, three miles from Barcelona, occupying a very favorable position, with 1500 cavalry, and the like number of infantry, amongst whom were, 800 veterans. That in the morning of the 27th of said month of September, after a contest of four hours, they completely defeated the royal army; the field of battle remained covered with upwards of a thousand dead bodies, besides prisoners taken in great numbers, amongst them fifteen officers, and the whole band of music, twelve hundred muskets, and a whole park of artillery and booty. General Monagas had followed Morales and colonel Quero, who was severely wounded, and the rest of the defeated army were joining every day that of the Independents."

By a launch which arrived yesterday in this port, five days from the coast, the abovementioned news would seem to receive some degree of corroboration, and that the Republican army was in the town of Aragua in the province of Barcelona.

FREE MASONRY.

Some writers have endeavoured to prove that Free Masonry arose during the crusades; that it was a secondry order of the chivalry; that its forms originated from that warlike institution, and were adapted to the peaceful habits of scientific men. Others with considerable ingenuity have deduced its origin from the institutions of Pythagoras. M. Barrnel thinks it to be a continuation of the society of Knights Templars. It most probably originated in Egypt, from which fruitful source of knowledge and science the Grecian mysteries were clearly derived, and certainly in the Dionysia, but more particularly in the mysteries of Elieusis, many resemblances are to be found between their rites and those of Free Masonry. They were formed for scientific improvement, and blended with the doctrines of the Egyptian Mythology

But is it not from conjecture only that its connection with the Eleusinian mysteries may be drawn. The striking similiarity among the external forms of these secret associations, and the still more striking similiarity of the objects they had in view, are strong proofs that they were only different streams issuing from a common fountain. Those who were initiated into the Eleusinian mysteries, were bound by the most awful engagements to conceal the instructions they received, and the ceremonies that were performed. None were admitted as candidates, till they arrived at a certain age; and particular persons were appointed to examine and prepare them for the rights of initiation. Those, whose conduct was found irregular, or who had been guilty of atrocious crimes, were rejected as unworthy of initiation; while the successful candidates were instructed, by significant symbols, in the principles of religion, were exhorted to quell every turbulent appetite and passion, to merit by the improvement of their minds, and the purity of their hearts, those ineffable benefits which they were still to receive. Significant words were communicated to the members; grand officers presided over their assemblies. Their emblems were exactly similar to those of Free-Masonry: and the candidate advance from one degree to another, till he received all the lessons of wisdom and of virtue which the Priests could impart. But besides these circumstances of resemblance, there are two facts transmitted to us by ancient authors, which have an astonishing similarity to the ceremonies of the third degree of Free-Masonry. So striking is the resemblance, that every brother of the order who is acquainted with them, cannot question for a moment the opinion which we have been attempting to support.

It would appear that the mysteries of Egypt were the fountain-head from which other countries derived their institutions; which partook of the manners of the countries through which the streams were conducted; the religion of the professors being intermingled with the adopted rites. Thus Hiram, king of Tyre, or the architects at Solomon's Temple, the priests of Eleusis, and in a latter period the Knights Templars were initiated in the rites of Masonry; and they who trace its origin to any particular sect or society,—are not absolutely in error, but only partially informed: they trace the links of the chain only so far as may suit the purpose of their theory, and do not penetrate far enough. Egypt, the source of all science, the land of symbolic signs, whose knowledge was treasured in hieroglyphics and communicated by emblems, was the parent of masonry. The art of printing, the diffusion of knowledge, the improved intercourse of society by the facility of travelling, and the ties of commerce, have rendered the preservation of knowledge by symbolic signs, and the unity of brotherhood, less necessary, so that we are not to wonder if masonry has of late years appeared to decline; but to the curious mind it will ever present a subject of wonder, as an ark laden with the science of ages, and receiving in its bosom some portion of all the families of the earth.

Recipe for the Tooth ach.—A sheet of white paper, burned in a clean white plate, will produce a yellowish oil, which oil is to be soaked up by a small piece of clean cotton, and placed in or on the tooth affected, for twelve or fifteen minutes. In the most distressing cases it is known to give immediate relief, one of which happened lately in a Mrs. F——, who for more than three months had been *almost always* tormented by the pain; when, by applying the oil of paper, she had immediate relief. It was never known a case where a repetition was necessary.

THE LADIES' FRIEND.

Historical extract—and application.

The Roman Republicans were plain men and women, accustomed to daily labour, and quite unaccustomed to finery and apparel, or luxury of living. A Roman of even noble blood tilled his little field with his own hands, and proud of tilling it with superior industry and skill; whilst his lady, if a lady she might be called, made it her chief ambition to be an excellent house wife.—While this state of things lasted, and a very long time it did last, the Romans were eager enough to get themselves wives. They married generally, and they married young: for they thought, and well they might, that who so found a wife, found a good thing —a real helpmate, as well as a dear and faithful companion.—And what is singularly remarkable, if true, it is recorded by a Roman historian, that there had not been known, in the city of Rome, a single instance of divorcement during the whole space of five hundred years; though the law had put it in the power of the husband to repudiate his wife almost at pleasure.

Unfortunately for the Roman republic, and more especially for the female part of it, a great and splendid event quite changed the morals, the taste, the habits and the whole of the country. One hundred and ninety years before the Christian era, the Romans for the first time, entered into Asia with an army, which, under Scipio, defeated and conquered Antiochus the Great, King of Syria: and from thence they brought home such a taste for the luxuries of the East, as promoted and hastened the ruin of their common wealth: and in no way more direct, than by a practical *forbiddance of marriage.*

The Roman women once so plain, frugal and industrious, became enamoured of the costly finery that was brought from the East. One of them, named Eulia Paulina, when dressed in all her jewels, is said to have worn to the value of three hundred and thirty two thousand pounds sterling. And though this was the most extraordinary instance of the time, yet it is reasonable to suppose that, of the rest of the ladies every one strove to get as near to the top of the fashion as she could; and that, with all the females who thought any thing of themselves, the rage was to be fine and fashionable.

This new order of things, while it precipitated the republic into the abyss of ruin, brought marriage almost into disuse; insomuch that Augustus, the first Roman emperor, finding among the men a general disinclination to marry, was fain to pass severe penal laws, to force them as it were into the bonds of matrimony. But it was all to little purpose Despot and tyrant as he was he found it impossible to compel the bachelors to marry, as Peter the first, long since did, to compel the Russians to shave off their beards. Was it owing to the licentiousness of the men? Considerably, as it was, no doubt; but not altogether. It was partly owing to their prudence. A Roman Batchelor naturally enough would commune with himself thus: "these extravagant flirts, of whose attire a single suit costs more than one of them would earn in her whole lifetime, are fit only for show. I like mighty well to be in their company at routs and assemblies: but the Gods save me from an union with any of them! If I marry, unless she brings me a fortune with her, she will quickly devour mine. Wherefore I will look out for number one only, in spite of the edicts of the emperor."

Consider, ye fair ones, that in all times and countries the like causes will produce the like effects.

The French papers give a curious account of one James de Falaise, a Norman, about 50 years of age, living in the Rue St. Honoré. It is said that this extraordinary man will swallow whole walnuts, shell and all, a tobacco pipe, three cards rolled together, a rose with all its leaves, long stalk and thorns, a living bird, and a living mouse, and lastly a live eel. Like to the Indian Jugglers, he swallows the blade of a sabre about thirteen inches long, of polished steel. This operation he performs very slowly, and with some precaution; though he evinces no symptom of pain. After every solid body that he swallows, he always takes a small dose of wine expressly prepared for him. He does not seem to make any effort to kill the living animals that he takes in his mouth, but boasts that he feels them moving in his stomach.

Advertisement—Extraordinary.

WANTS A SITUATION.

An EMPEROR who has served in the highest and lowest capacities; refers for his military character to the king of Prussia, and to the emperors of Austria and Russia; engages to shew the way to any capital in Europe, London, only excepted; and undertakes to lead any army to conquest, provided he does not meet the duke of Wellington—Begs leave to observe to the gentlemen of the army, that he permits pillage and free quarters; knows how to dispose of his prisoners, and to provide for the sick and wounded.

Wishes to have it understood, that his civil qualifications are equal to his military; has studied imperial eloquence and actions under *Tolma*; receives ambassadors with propriety —speaks all languages (including *le Language des Halles*) with fluency; is a good writer, several of his papers have been inserted in the Moniteur, understands perfectly all the ceremonials of a court, from a coronation to an abdication, particularly expert in the latter; gets up *fetes* to the taste of any nation; can perform funerals if required. Deems it superfluous to mention that any nation wishing to employ him, may be secure of the utmost liberality in the articles of morals and religion; polygamy and divorce permitted; objects to suicide; tolerates any form of worship, dispenses with an established religion; engages to change his own at the shortest notice; thinks it fit to mention that he has already been a Jew, a Musselman, and Infidel, and a good Catholic. Has no followers; pecuniary considerations no object.

To be heard of at *Le Lion D'or* Havre-de-Grace. Letters addressed to N. B. post paid, or under cover for *Carnot, Paris*, will be duly attend to.

N. B. Has no objection to going to Ireland; (provided a passport can be obtained from the noble lord who commands the Channel Fleet.) —August 25, 1815.

JUNOT'S LIBRARY.

The very extensive and valuable Library of marshal Junot has recently been sold at auction in London. Some of his books were splendid copies published by Didot, and printed by him and Bedini, of Parma, upon vellum; they sold for high prices. The works of Crebillon, 4 vols. were knocked off at about $217 —Homer's Illiad, in the Greek language, 3 vols. sold for about $88—Horatii Opera, with beautiful original drawings by Percier inserted, and a set of proof plates, went off at $992 22cts. La Fontaine's Fables, in 2 vols. sold for $755.

The splendid Bible which Junot seized upon and carried away from Portugal, was offered for sale. It is said, the government of Portugal, anxious to redeem this great curiosity, offered Madam Junot 80,000 livres for it; who declined the offer, saying she should not part with it for less than 150,000 livres!

A caricature has lately been handed among the polite circles of the Faubourg St. Germain. It represents a carriage drawn by six horses with ministerial faces; the two leaders, De Caze and Barbe Marbois, have just fallen down and struggling to rise; the two next, Vaublanc and Corvetto, seem to pull in different directions; the two wheel horses, Clarke and Dubanchage, are firm on their legs, but unable to stir for want of assistance from the remainder of the team. The duke de Richelieu is sitting on a box, with the reins loose, hesitating whether to use the whip, and which of the horses to lash; the king is seen in the carriage fast asleep: meanwhile the deputies are behind, and exert the strength of their shoulders to push to the vehicle, while crowds of Peers effectually prevent its moving, by pushing, what the French call, *des botons dans les Roues.*

A Rapid Voyage.—It is stated in the Baltimore papers, that the schooner *Manlius*, captain Young, performed her voyage to St. Petersburgh, (Russia) delivered one cargo, took in another, and returned to Baltimore in *three months and seven days.* She was occupied in exchanging cargoes at St. Petersburgh twenty days. Her passage from Baltimore to St. Petersburgh, and her return passage, must, therefore, have averaged about 34 days—an instance of expedition, we believe, rarely if ever equalled.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.